

e-Book

จัดทำโดย หน่วยงานเตรียมสอบข้าราชการ

คู่มือเตรียมสอบ

ทุกตำแหน่งต้องสอบ ความรู้ความสามารถทั่วไป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เนื้อหาประกอบด้วย

- ความรู้เกี่ยวกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ความรู้ความสามารถทางด้านการศึกษา
- ความรู้วิชาภาษาไทย

สั่งซื้อได้ที่

www.SheetRam.com

Ins.02-7230950, 02-5141422

085-9679080, 085-9993722, 085-9993740

e-Book

259.-

ขอบเขตเนื้อหา

ส่วนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	
อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	7
สัญลักษณ์	7
ปรัชญา	8
ปณิธาน	9
พันธกิจ	9
วัตถุประสงค์	9
เป้าหมายสู่ความสำเร็จ	9
พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550	10
ส่วนที่ 1 ความสามารถในการสรุปเหตุผลเกี่ยวกับตัวเลขและข้อมูลต่างๆ	
อนุกรมหรือเลขเรียงลำดับ	33
วิธีบวก	33
วิธีลบ	38
วิธีคูณ	39
วิธียกกำลัง	46
วิธีหาร	54
เงื่อนไขภาษา	61
อุปมาอุปไมย	79
ความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งหนึ่ง	79
ความสัมพันธ์ในลักษณะมีความหมายเหมือนกัน / ตรงข้าม	80
ความสัมพันธ์ในลักษณะหน้าที่	82
ความสัมพันธ์ในลักษณะสิ่งของประเภทเดียวกัน	83
ความสัมพันธ์ในลักษณะสถานที่	84
ความสัมพันธ์ในเรื่องของลักษณะนาม	85
เงื่อนไขสัญลักษณ์	87
คณิตศาสตร์ทั่วไป	114
การหาผลบวกของเลขหลายจำนวนเรียงกัน	114
การหาอัตราส่วนและร้อยละ	116
ดอกเบี๋ย	118
การคำนวณระยะห่างระหว่างเสา	120
การแจกบัตรอวยพรและการสัมผัสมือ	122
การแปรผันตรงและการแปรผกผัน	126
การแก้สมการ	131
ค่าเฉลี่ย	138
การหา ครน. และหรม.	141
ความสามารถทางด้านเหตุผล	143

การคำนวณหาพื้นที่และปริมาตร	147
การวิเคราะห์สรุปเหตุผลทางโอเปอร์เรต	150
ตาราง กราฟและแผนภูมิ	151
แบบทดสอบการอ่านข้อมูลจากตาราง	157

ส่วนที่ 3 ความสามารถทางภาษาในการคิดวิเคราะห์และสรุปเหตุผล

การใช้คำ	164
การใช้คำราชาศัพท์	167
การสรุปใจความ	177
สำนวน สุภาษิต คำพังเพย	183
การเขียนสะกิดการ์นต์	188
ประโยค	189
ลักษณะภาษา	191
การใช้ภาษา	196
คำเป็นคำตาย	215
คำเชื่อม	217
การสะกิดคำ	223
การเขียนภาษาให้ถูกต้อง	227
การเรียงประโยค	230
บทความสั้น	234
บทความยาว	237

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นาม“บัณฑิตพัฒนศิลป์”เป็นนามที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์อุปถัมภ์มรดกศิลปวัฒนธรรมไทย โปรดเกล้าฯ พระราชทาน เมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งหมายถึงสถาบันผลิตบัณฑิตทางศิลปะแห่งความเจริญ เป็นการยกระดับการศึกษาด้านดุริยางคศิลป์และช่างศิลป์เพื่อนำศิลปะมาพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เดิมเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.2541 โดยมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ทั้งไทยและสากล ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้นได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2541 โดยกรมศิลปากร ได้พยายามผลักดันเรื่องยกระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาชีพพิเศษด้านนี้ขึ้น

จนกระทั่งเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2541 มีการประกาศจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2541เป็นต้นมา โดยให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541 อันเป็นการยกระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญา โดยเปิดดำเนินการสอนครั้งแรกใน 3 คณะวิชา คือ คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา ตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (ปนส.) จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรศิลปกรรมวิชาชีพชั้นสูง (ศ.ปวส.) จากวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่งในปีการศึกษา 2547 ได้ขยายการผลิตบัณฑิต โดยเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี(4 ปี)ในคณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ เปิดหลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ในคณะศิลปศึกษา และเปิดห้องเรียนเครือข่ายคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งในภูมิภาค ในปีการศึกษา 2548 คณะศิลปวิจิตรได้ขยายการผลิตบัณฑิตและเปิดห้องเรียนเครือข่ายในวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี และปีการศึกษา 2554เปิดห้องเรียนเครือข่ายเพิ่มขึ้นที่วิทยาลัยช่างศิลป์ และในปีการศึกษา 2550 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ได้ขยายการผลิตบัณฑิตและห้องเรียนเครือข่ายในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ และวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ปัจจุบัน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พ.ศ.2550 ซึ่งประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 124 ตอนที่ 32 วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เปลี่ยนสถานะเป็นนิติบุคคลสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะ ถึงระดับปริญญาเอก และมีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุในวัตถุประสงค์ของสถาบัน มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ที่ว่า “การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน การแสดง การวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น”

ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงมีภารกิจสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทั้งในหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ปริญญาตรี (5 ปี) และปริญญาตรี (4 ปี) ในคณะวิชา ในห้องเรียนเครือข่ายภูมิภาค และการจัดการศึกษาระดับพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะด้านและระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์รวม 15 แห่งด้วย โดยมีส่วนราชการที่จัดการศึกษาในสังกัดจำนวน 18 แห่ง ตามกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมพ.ศ. 2551 วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2551 ดังนี้

1. คณะศิลปวิจิตร
2. คณะศิลปะนาฏดุริยางค์
3. คณะศิลปศึกษา
4. วิทยาลัยช่างศิลป์ปะ
5. วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช
6. วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
7. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะ
8. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะกาพสินธุ์
9. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะจันท์บุรี
10. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะเชียงใหม่
11. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะนครราชสีมา
12. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะนครศรีธรรมราช
13. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะพัทลุง
14. วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะร้อยเอ็ด

อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อัตลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ สืบสาน สร้างสรรค์งานศิลป์
 อัตลักษณ์ของบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ มืออาชีพงานศิลป์
 เอกลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

สัญลักษณ์

“สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” เป็นนามพระราชทานที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานแก่สถาบัน ซึ่งหมายถึง สถาบันผลิตบัณฑิตทางศิลปะแห่ง ความเจริญ เป็นการยกระดับการศึกษาด้านดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์เพื่อนำศิลปะมาพัฒนา ตนเอง สังคม และประเทศไทย เครื่องหมายของสถาบันฯ เป็นรูปพระพิฆเนศวร์ประทับ นั่งในลักษณะเฉียงเล็กน้อยในกรอบวงกลม ด้านบนมีลวดลายไทยยกสูง ด้านล่างกรอบเป็น แถบริบบิ้น ภายในมีชื่อ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สี ประจำสถาบัน สีเขียว

สี ประจำคณะศิลปวิจิตร สีชมพู

สี ประจำคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สีแสด

สี ประจำคณะศิลปศึกษา สีฟ้า

ความหมายของตราประจำสถาบัน พระ คเณศเป็นเทพเจ้าของอินเดีย นับถือกันว่าเป็นเทพเจ้าแห่งศิลปะวิทยาการทั้งปวง ซึ่งหมายรวมถึงความเป็นเจ้าแห่งสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความกล้าหาญตลอด จนเป็นผู้พิทักษ์ไว้ซึ่งความยุติธรรม นอกจากนี้ชาวฮินดู ยังคงให้ความ สำคัญกับพระคเณศในฐานะเป็นเทพประจำความขัดข้องและเป็นผู้อำนวยความสะดวกสำเร็จให้ แก่กิจการต่างๆ อีกด้วย ดังนั้นพระคเณศจึงได้นามเฉพาะว่า “ วิฆเนศวร” หมายถึงผู้เป็นใหญ่ใน ความขัดข้องหรืออุปสรรค และ “ สิทธิดา” หมายถึงผู้อำนวยความสะดวกสำเร็จผล ด้วยเหตุที่พระคเณศมีคุณสมบัติและความสำคัญดังกล่าว ชาวฮินดูจึงคติเชื่อกันว่าเมื่อจะประกอบพิธีกรรมในลัทธิศาสนา หรือศึกษาเล่าเรียนศิลปวิทยาการต้องกล่าวคำ

ไหว้บูชาต่อพระคเณศก่อน เพื่อให้ปลอดภัยรอดพ้นจากความขัดข้องหรืออุปสรรคทั้งปวงตลอดจนอำนาจพรให้เกิดความสำเร็จลุล่วงด้วยดีในกิจการต่าง ๆ

ลักษณะ ของพระคเณศ มีรูปกายเป็นมนุษย์ มีเศียรเป็นช้าง มีงาเดียว (บางรูปงาหัก ข้างขวาหรือซ้ายก็มี) เตี้ย พุงพลุ้ย หูยาน สีกายแดง (บางตำราว่าผิวเหลือง หนึ่งห่มแดง ตามปกติมี ๔ กร) (บางตำราว่ามี ๖ หรือ ๘) ถืองาช้าง บ่วงบาศ งาหัก และขนมโหมก (ขนมต้ม) บางตำราว่าถืออาวุธ และวัตถุแตกต่างกัน เช่น ถือขาม ขนมโหมก หม้อน้ำ ดอกบัว ผลส้ม สังข์ จักร หลาว ธนู คทา ขวาน ลูกประคำ ภู ผลทับทิม หัวผักกาด เหล็กจาร และสมุดหนังสือ เป็นต้นความหมาย เครื่องหมาย และสีประจำ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปรัชญา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะ ที่มุ่งสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรมเพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ปณิธาน

มุ่งมั่นศึกษาส่งเสริมอนุรักษ์สืบสานสร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นองค์กรชั้นนำด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ บริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และนำสถาบันฯ สู่นานาชาติ

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับพื้นฐาน วิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
2. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างมีคุณค่าแก่สังคม
3. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
4. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2550

เป็นปีที่ 62 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541

มาตรา 4 ให้รวมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541 วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะกาพินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี มาจัดตั้งเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัตินี้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาคณาจารย์และบุคลากร” หมายความว่า สภาคณาจารย์และบุคลากรสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของสถาบันที่มีคณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไป ตั้งอยู่ในเขตศึกษานั้นตามที่สภาสถาบันกำหนด

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงวัฒนธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลสำหรับ คณาจารย์ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 8 ให้สถาบันเป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้ง ไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของ ชุมชนในท้องถิ่น

มาตรา 9 สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) สำนักงานวิทยาเขต
- (3) บัณฑิตวิทยาลัย
- (4) คณะ
- (5) สำนัก
- (6) วิทยาลัย
- (7) ศูนย์

อนุกรมหรือเลขเรียงลำดับ

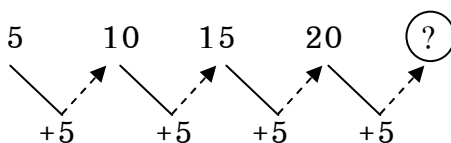
เลขอนุกรม เป็นการเรียงตัวเลข ตามกฎเกณฑ์โดยอาจจะเรียงเพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือสลับกันไปก็ได้ ในการเรียงลำดับนั้นอาจจะเรียงลำดับแบบธรรมดาหลายชั้น หรือเชิงซ้อนก็ได้ ในที่นี้พอจะแยกตามวิธีการ บวก ลบ คูณ หาร ได้ดังนี้

วิธีบวก

จะมีการเพิ่มขึ้นแบบเท่ากัน แบบเรียงลำดับ หรือมีการเพิ่มแบบสลับซับซ้อน หรือสลับกันไปกับเรียงลำดับ

ตัวอย่างที่ 1 จงหาตัวเลขถัดไปของ 5 10 15 20 (?)

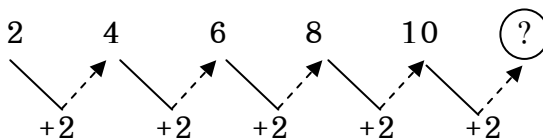
วิธีคิด พิจารณาผลต่างของตัวเลขแต่ละคู่

พบว่า ผลต่างมีค่าเพิ่มขึ้นทีละ 5
 นั่นคือ ตัวเลขถัดไป มีค่าเพิ่มขึ้นจากเลขก่อนหน้าที่ละ 5
 \therefore ตัวเลขถัดไป คือ $20 + 5 = 25$

ตัวอย่างที่ 2 จงหาตัวเลขถัดไปของ 2 4 6 8 10 (?)

วิธีคิด พิจารณาผลต่างของตัวเลขแต่ละคู่

พบว่า ผลต่างมีค่าเพิ่มขึ้นทีละ 2
 นั่นคือ ตัวเลขถัดไป มีค่าเพิ่มขึ้นจากเลขก่อนหน้าที่ละ 2
 \therefore ตัวเลขถัดไป คือ $10 + 2 = 12$

เฉลยเงื่อนไขทางภาษา

เงื่อนไขที่ 1 (ข้อ 1-5)

สามารถนำมาใส่ตารางได้ดังนี้

ชื่อ	สุรตน์	พรศรี	ชม้อย
อาชีพร	สถาปนิก	พิมพ์งาน	ชาวสวน
เล่นกีฬา	?	?	ปิงปอง
ชอบดารา	สกาใจ	พัชราภา	ชลดดา
เจ็บป่วย	?	?	กระเพาะ

- ข้อ 1 ข้อสรุปที่ 1 สุรตน์ มีอาการปวดหัว ไม่แน่ชัด
 ข้อสรุปที่ 2 สุรตน์เล่นกีฬาว่ายน้ำ ไม่แน่ชัด
 ตอบ 3
- ข้อ 2 ข้อสรุปที่ 1 พรศรี ชอบดาราเหมือนชม้อย เป็นเท็จ
 ข้อสรุปที่ 2 สุรตน์เล่นกีฬาเทนนิส ไม่แน่ชัด
 ตอบ 4
- ข้อ 3 ข้อสรุปที่ 1 สุรตน์ชอบเล่นกีฬาว่ายน้ำและมีอาชีพเป็นสถาปนิก ไม่แน่ชัด
 ข้อสรุปที่ 2 ชม้อยชอบดาราชลดดา เป็นจริง
 ตอบ 4
- ข้อ 4 ข้อสรุปที่ 1 พรศรี มีอาชีพพิมพ์งาน เป็นจริง
 ข้อสรุปที่ 2 พรศรี ชอบดาราโปรดปรานมากคือ พัชราภา เป็นจริง
 ตอบ 1
- ข้อ 5 ข้อสรุปที่ 1 ชม้อยเป็นชาวสวนแต่ก็มีโรคประจำตัวคือเป็นโรคกระเพาะ เป็นจริง
 ข้อสรุปที่ 2 สุรตน์โปรดปรานสกาใจมาก เป็นจริง
 ตอบ 1
-

แบบที่ 6 ความสัมพันธ์ในรูปแบบของลักษณะนาม

ตัวอย่างที่ 1 เรือ : ลำ → ? : ?

ก. บ้าน : ช่อง

ข. ภูมิภาค : องค์

ค. ข้อความ : เรื่อง

ง. ชลู่ : อัน

ตอบ ค. ข้อความ : เรื่อง

แนวคิด เรือ เรียกเป็นลำ

ข้อความ หนึ่งข้อความ เรียก 1 เรื่อง

ตัวอย่างที่ 2 ช้าง : นาฬิกา → ? : ?

ก. เข็มนาฬิกา : อัน

ข. เข็มนาฬิกา : เรือน

ค. โขลง : ชิ้น

ง. โขลง : วง

ตอบ ข. เข็มนาฬิกา : เรือน

แนวคิด ช้าง เรียกเป็นโขลง

เช่นเดียวกับนาฬิกาเรียกเป็นเรือน

ตัวอย่างที่ 3 ช้าง : เสือ → ? : ?

ก. เก้ง : กวาง

ข. นาฬิกา : จระเข้

ค. คน : ปลา

ง. หนอน : ูง

ตอบ ก. เก้ง : กวาง

แนวคิด ช้าง เสือ มีลักษณะนามเรียกเหมือนกัน

เช่นเดียวกับ เก้ง และกวาง

ตัวอย่างที่ 4 เรือน : บ้าน → ? : ?

ก. ผ้า : เสื่อ

ข. ประตู : กรอบรูป

ค. มุ้ง : เก๋ง

ง. เหล็ก : ดินสอ

ตอบ ค. มุ้ง : เก๋ง

แนวคิด เรือน บ้าน มีลักษณะนามเรียกเป็นหลัง

เช่นเดียวกับ มุ้งและเก๋ง ลักษณะนามเรียกเป็นหลังเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 5 พลู : กระบอง → ? : ?

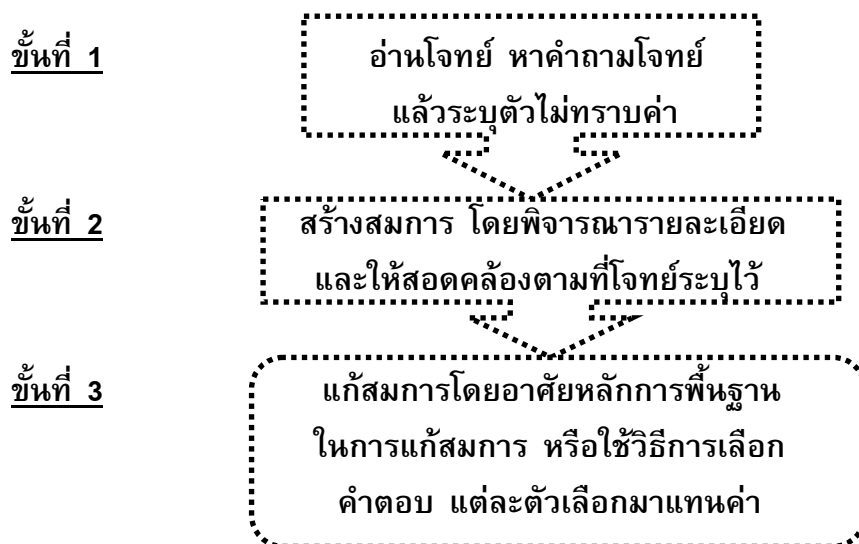
ก. ลวด : เส้น

ข. เสื่อ : อัน

การแก้สมการ

เรื่องการแก้โจทย์สมการ

กรณีโจทย์เป็นข้อความยังไม่ได้สร้างเป็นสมการมาให้ มีขั้นตอนดังนี้

การคำนวณเกี่ยวกับขาและหัวของสัตว์

❖ เมื่อกำหนดให้มีสัตว์อย่างละเท่า ๆ กัน

$$\text{สูตร} \quad \text{จำนวนสัตว์มีชนิดละ} = \frac{\text{จำนวนขาทั้งหมด}}{\text{ผลรวมของขาที่ตัวอย่างละตัว}}$$

❖ จำนวนสัตว์มีไม่เท่ากัน (เปรียบเทียบจำนวนขา)

หมายเหตุ

1. จำนวนหัวของสัตว์ เท่ากับ จำนวนตัวของสัตว์
2. จำนวนขาของสัตว์ ขึ้นกับชนิดของสัตว์ (4 ขา กับ 2 ขา)

1. นกแก้วกับแมวเมื่อนับขา ปรากฏว่าขานกแก้วน้อยกว่าขาของแมว 8 ขา ถ้ามีแมว 12 ตัว จะมีนกแก้วกี่ตัว

1) 24

2) 22

3) 20

4) 18

วิธีทำ แมว 12 ตัว มีขา = $12 \times 4 = 48$ ขา

นกแก้วมีขา = $48 - 8 = 40$ ขา

ดังนั้น มีนกแก้วทั้งหมด = $\frac{40}{2} = 20$ ตัว

การเขียนภาษาให้ถูกต้อง

ข้อบกพร่องของประโยค มีดังนี้

1. ใช้คำผิดความหมาย
2. ใช้คำผิดหน้าที่
3. ใช้สำนวนต่างประเทศ
4. ใช้ภาษาฟุ่มเฟือย
5. ใช้ภาษากำกวม
6. เรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง
7. ประโยคไม่จบเพราะขาดส่วนสรุป
8. ใช้คำเชื่อมผิด

1. ใช้คำผิดความหมาย

<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	เมืองบประมาณดำเนินการมีน้อยเขาจึง <u>ตัดรอน</u> คนงานที่ไม่จำเป็นออก
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	เมืองบประมาณดำเนินการมีน้อยเขาจึง <u>ตัด</u> คนงานที่ไม่จำเป็นออก
<u>เหตุผล</u>	:	ตัดรอน = ตัดไม้ตรี
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	บ้านหลังนี้ <u>พังโย้เย้</u> เนื่องจากถูกพายุใหญ่พัดเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	บ้านหลังนี้ <u>พัง</u> เนื่องจากถูกพายุใหญ่พัดเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
<u>เหตุผล</u>	:	โย้เย้ = โยกกลอน ใช้กับคำว่า “ พัง ” ไม่ได้

2. ใช้คำผิดหน้าที่

<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกอนาคตได้ถ้ามี <u>มูมานะ</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกอนาคตได้ถ้ามี <u>ความมูมานะ</u>
<u>เหตุผล</u>	:	“ มูมานะ ” เป็นคำกิริยา คำที่ใช้ถูกต้องคือคำนาม “ ความมูมานะ ” เป็นคำนาม
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	อีรักถูก <u>โดดเดี่ยว</u> จากโลกภายนอก องค์การกาชาดจึงได้เรียกร้องให้มีการช่วยเหลือผู้เดือดร้อนในบริเวณดังกล่าว
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	อีรักถูก <u>ทอดทิ้ง</u> จากโลกภายนอก องค์การกาชาดจึงได้เรียกร้องให้มีการช่วยเหลือผู้เดือดร้อนในบริเวณดังกล่าว
<u>เหตุผล</u>	:	“โดดเดี่ยว” เป็นคำวิเศษณ์ คำที่ใช้ถูกต้องคือคำกิริยา “ ทอดทิ้ง ” เป็นคำกิริยา

ใช้สำนวนต่างประเทศ

<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	<u>มัน</u> เป็นเวลาบ่ายเมื่อข้าพเจ้าเดินทางมาถึงจังหวัดเชียงใหม่
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงจังหวัดเชียงใหม่เวลา <u>บ่าย</u> (ก็เป็นเวลาบ่าย)
<u>เหตุผล</u>	:	“ มันเป็น...” เป็นสำนวนต่างประเทศ
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	เธอเดินเข้ามาในห้อง <u>พร้อมตัวรอยยิ้ม</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	เธอเดิน <u>ยิ้ม</u> มาในห้อง
<u>เหตุผล</u>	:	“ พร้อมตัวรอยยิ้ม...” เป็นสำนวนต่างประเทศ
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	สมรักษ์ <u>ซ่อนร่าง</u> อยู่ในเสื้อคลุมสีน้ำเงิน

<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	สมรภัทร์สวมเสื้อคลุมสีน้ำเงิน
<u>เหตุผล</u>	:	“ ซ่อนร่าง... ” เป็นสำนวนต่างประเทศ

3. ใช้ภาษาฟุ่มเฟือย

<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	ชาติไทยเป็นชาติ <u>เก่าแก่มาแต่ดั้งเดิม</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	ชาติไทยเป็นชาติ <u>เก่าแก่</u>
<u>เหตุผล</u>	:	“เก่าแก่” กับ “ดั้งเดิม” มีความหมายเหมือนกัน ควรเลือกคำใดคำหนึ่ง
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	ผู้ <u>ตั้ง</u> <u>เคหสถาน</u> <u>บ้านเรือน</u> <u>อยู่ในเมือง</u> <u>ย่อมได้รับ</u> <u>อากาศที่ไม่บริสุทธิ์</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	ผู้ <u>ตั้ง</u> <u>บ้านเรือน</u> <u>อยู่ในเมือง</u> <u>ย่อมได้รับ</u> <u>อากาศที่ไม่บริสุทธิ์</u>
<u>เหตุผล</u>	:	“เคหสถาน” กับ “บ้านเรือน” มีความหมายเหมือนกัน ควรเลือกคำใดคำหนึ่ง

4. ใช้ภาษากำกวม

<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	มีแต่คนชมว่า <u>แม่เลี้ยง</u> <u>ฉันดี</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	มีแต่คนชมว่า <u>แม่เลี้ยง+ฉันดี</u> หรือมีแต่คนชมว่า <u>แม่+เลี้ยงฉันดี</u>
<u>เหตุผล</u>	:	กำกวมตรงคำว่า “แม่เลี้ยง” ตีความหมายได้ 2 นัย
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	ให้พนักงาน <u>เชื่อฟัง</u> <u>นายจ้าง</u> <u>ทุกคน</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	ให้พนักงาน <u>ทุกคน</u> <u>เชื่อฟัง</u> <u>นายจ้าง</u>
<u>เหตุผล</u>	:	กำกวมตรงคำว่า “ทุกคน” ตีความหมายได้ 2 นัยคือ พนักงานทุกคน นายจ้างทุกคน

5. เรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	ฝนตกหนักจน <u>ทางข้างหน้า</u> <u>มองไม่เห็น</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	ฝนตกหนักจน <u>มองไม่เห็น</u> <u>ทางข้างหน้า</u>
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	เขาไม่ <u>ทราบ</u> <u>สิ่งถูกต้อง</u> <u>ว่าเป็นอย่างไร</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	เขาไม่ <u>ทราบว่า</u> <u>สิ่งถูกต้อง</u> <u>เป็นอย่างไร</u>
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	เวียดนาม <u>บุกหมู่บ้าน</u> <u>โจมตี</u> <u>ใกล้กรุงพนมเปญ</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	เวียดนาม <u>โจมตี</u> <u>หมู่บ้าน</u> <u>ใกล้กรุงพนมเปญ</u>
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	ความปรารถนาสูงสุดของดิฉัน <u>คือ</u> <u>สอบเข้ารับราชการ</u> <u>ให้ได้</u> <u>ในขณะนี้</u>
<u>ประโยคถูกต้อง</u>	:	ความปรารถนาสูงสุดของดิฉัน <u>ในขณะนี้</u> <u>คือ</u> <u>สอบเข้ารับราชการ</u> <u>ให้ได้</u>
<u>ประโยคบกพร่อง</u>	:	<u>อย่างจริงใจ</u> <u>ผมนับถือ</u> <u>คุณตั้งแต่</u> <u>พบกัน</u> <u>ครั้งแรก</u>

แบบทดสอบเรื่อง การเรียงลำดับข้อความและเขียนประโยค ให้ถูกต้องตามหลักภาษา

คำสั่ง จงพิจารณาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อความต่อไปนี้ควรจัดเรียงลำดับตามข้อใดจึงจะได้ความสมบูรณ์
 - (1) ดอกแดงไม่อ่อนรวมกับผักอื่นๆ นำมาแกงเลียง
 - (2) ยอดแดงไม่อ่อนคนมักเก็บมาต้มกับกะทิจิ้มน้ำพริกกิน
 - (3) ผลอ่อนเขาก็เอามาแกงส้มใช้เนื้อทั้งเมล็ดอร่อยมาก
 - (4) ผลแก่นั้นใช้รับประทาน เนื้อหวานเย็น ชุ่มคอชื่นใจดี
 1. (1) – (2) – (3) – (4)
 2. (1) – (3) – (4) – (2)
 3. (2) – (1) – (3) – (4)
 4. (2) – (3) – (4) – (1)

2. ข้อใดเรียงลำดับข้อความได้เหมาะสม
 - (1) ดึงหลักฐานภาพแกะสลักบนแผ่นหินที่ปราสาทนครธมกัมพูชา
 - (2) การนำวัวควายมาใช้แรงงานเกิดขึ้นไม่น้อยกว่าห้าพันปีมาแล้ว
 - (3) หากไม่มีวัวควายมาลากไถ ก็คงจะไม่มีใครคิดถึงการไ้แรงงานอื่นๆ
 - (4) การใช้แรงงานวัวควายจึงเป็นจุดเปลี่ยนของพัฒนาการด้านแรงงาน
 1. (4) – (3) – (2) – (1)
 2. (1) – (2) – (4) – (3)
 3. (2) – (1) – (3) – (4)
 4. (3) – (2) – (1) – (4)

3. ข้อใดเรียงลำดับข้อความได้เหมาะสม
 - (1) กำแพงทัวไปที่ใช้ป้องกันเสียงมักเป็นกำแพงคอนกรีตสูง 12 ฟุต
 - (2) ทางด่วนจะต้องสร้างกำแพงป้องกันเสียงที่มีความดังมากกว่า 67 เดซิเบลขึ้นไป
 - (3) เพราะเมื่อเสียงผ่านขึ้นไปถึงยอดกำแพง มักจะกระทบขอบและกระจายตัวออกเป็นเสียงดังข้ามกำแพงไปได้
 - (4) แต่แม้จะสร้างกำแพงสูงอย่างนั้น กำแพงก็จะป้องกันเสียงได้เพียง 10 เดซิเบล
 1. (1) – (2) – (3) – (4)
 2. (1) – (3) – (4) – (2)
 3. (2) – (3) – (1) – (4)

4. (2) – (1) – (4) – (3)

4. ข้อใดเรียงลำดับข้อความได้เหมาะสม

- (1) ผู้ป่วยเป็นต้อหินจะมีอาการตามัว สูญเสียลานสายตา
- (2) การรักษาต้อหินอาจใช้ยาหยอดตาและยารับประทาน
- (3) ต้อหินเกิดจากความดันในสายตาเพิ่มสูงขึ้นจนทำลายประสาทตา
- (4) ถ้าเป็นต้อหินชนิดรุนแรงจะปวดตา ปวดศีรษะมากและคลื่นไส้อาเจียน
- (5) ผู้ที่เป็นต้อหินบางรายอาจจำเป็นต้องรักษาโดยแสงเลเซอร์หรือโดยการผ่าตัด

1. (3) – (1) – (2) – (4) – (5)

2. (1) – (2) – (5) – (3) – (4)

3. (3) – (1) – (4) – (2) – (5)

4. (1) – (3) – (4) – (2) – (5)

5. ข้อใดเรียงลำดับข้อความได้เหมาะสม

- (1) อินเดียมีสิ่งมหัศจรรย์ถึงสองสิ่งคือปราสาททัชมาฮาลและมหาตมะคานธี
- (2) บางคนบอกว่าอินเดียมีได้มีสิ่งมหัศจรรย์อย่างเดียวเท่านั้น
- (3) ทั้งสองสิ่งนี้นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกตามที่เขาวางจริง ๆ
- (4) อินเดียมีสิ่งมหัศจรรย์อยู่อย่างหนึ่งคือปราสาททัชมาฮาล

1. (4) – (2) – (1) – (3)

2. (2) – (1) – (3) – (4)

3. (3) – (1) – (4) – (2)

4. (1) – (3) – (2) – (4)

6. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดเรียงลำดับได้เหมาะสม

- (1) แต่ที่รุนแรงที่สุดคือจังหวัดชุมพร
- (2) เมื่อสองเดือนก่อนมีน้ำท่วมในหลายจังหวัด
- (3) จึงก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาล
- (4) ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ถึงเวลาที่มีไต้ฝุ่นและพายุโซนร้อน
- (5) ฝนตกหนักติดต่อกันหลายวัน

1. (2) – (5) – (3) – (1) – (4)

2. (5) – (4) – (3) – (2) – (1)

3. (2) – (1) – (5) – (4) – (3)

บทความ

บทความสั้น

รูปแบบที่ 1 ประโยคสอดคล้อง ตีความประโยค ไม่สอดคล้อง ตีความไม่ถูกต้อง มีประมาณ 5 ข้อ
รูปแบบนี้ไม่จำเป็นต้องหาประธาน โดยสามารถตีความจากข้อต่าง ๆ ตามข้างบนได้

รูปแบบที่ 2 สรุปใจความสำคัญ หาประธาน ตัดตัวเลือกที่ไม่มีประธาน เหลือไว้เฉพาะที่มีประธาน \\\\ เท่านั้น อ่านและขีดเส้นใต้คำที่สำคัญข้างต้น ประธาน + คำที่สำคัญ คือคำตอบ

รูปแบบที่ 3 เรื่องย่อ ๆ

1. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงเรื่องใด ทำเช่นเดียวกับรูปแบบที่ 2 (ออกครั้งละ 1 ข้อ)
2. ข้อความข้างต้นผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร หรือจุดประสงค์ของบทความ ทำโดยใช้
กลุ่มคำ ภาษาแสดงพรรณนา ส่วนมากภาษาแสดงพรรณนาจะแสดงไว้ท้ายบทความ
3. ข้อความข้างต้นกล่าวไว้กี่ประเด็น (ข้อสอบจะตอบ 2 ประเด็นทุกครั้ง)
4. ข้อสอบให้แยกความแตกต่างของคำในพจนานุกรม เช่น เรื่องเม็ด กับเมล็ด
5. ความแตกต่างของคำศัพท์
6. ข้อสอบให้บริบทมาและศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ แล้วถามความหมายของศัพท์โดยการแปลจาก
บริบทข้างเคียง
7. ข้อสอบให้ความหมายของศัพท์แต่ให้หาคำจำกัดความ
8. การหาประโยคที่มีความหมายหรือโครงสร้างประโยคที่เหมือนกัน

แนวข้อสอบการอ่านข้อความ – สรุปความ – ตีความ

1. นอกจากการเจรจาระหว่างรัฐทั้งสองรัฐ ซึ่งเป็นการติดต่อระหว่างรัฐเป็นส่วนใหญ่แล้วการ
ติดต่อกันแบบหลายฝ่ายพร้อมกันก็มีมากขึ้น ในรูปแบบของการประชุมนานาชาติเพื่อตกลงกัน
ในปัญหาเฉพาะอย่าง

ข้อความนี้ตีความอย่างไร

- ก. ปัจจุบันการติดต่อระหว่างรัฐมีมากขึ้น
 - ข. การเจรจาแบบหลายฝ่ายนั้นปัญหาต้องเกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย
 - ค. การแก้ปัญหาโดยการเจรจาแบบหลายฝ่ายได้รับความนิยมมากขึ้น
 - ง. วัตถุประสงค์ของการเจรจาแบบรับแบบหลายฝ่ายต่างกัน
2. ความสับสนหรือไม่เข้าใจความหมายของคำ ทำให้เลือกใช้คำผิดความหมายสื่อกันไม่เข้าใจ
เช่นคำว่าประชากร ประชาชน ประชาคม แม้จะมีความใกล้เคียงกันแต่หากใช้ผิดที่ก็ผิดความ

ข้อความข้างต้นสรุปได้อย่างไร

- ก. คำว่าประชากร ประชาชน ประชาคม มีความหมายเหมือนกัน

- ข. คำที่มีความหมายเหมือนกันมักทำให้เกิดความสับสนและเข้าใจความหมายไม่ตรงกัน
 - ค. การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันต้องใช้ในที่เดียวกัน จึงไม่สับสน
 - ง. การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหากไม่เข้าใจความหมายของคำทำให้สื่อกันไม่เข้าใจ
3. การเก็บภาษีอากรนั้นเป็นมาตรการสำคัญของรัฐบาลในการลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำของคนจนและคนรวย

ข้อความนี้ตีความว่าอย่างไร

- ก. ความเหลื่อมล้ำของคนจนและคนรวยสามารถจัดได้ด้วยวิธีการเก็บภาษีอากร
- ข. มาตรการสำคัญที่สุดของการเก็บภาษีอากรคือลดช่องว่างของฐานะในชนชั้นที่แตกต่างกัน
- ค. การลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างคนจนและคนรวยเป็นมาตรการสำคัญของรัฐบาล
- ง. การเก็บภาษีอากรช่วยให้ช่องว่างระหว่างชนชั้นที่ต่างกันลดน้อยลง

“อย่าคิดว่ามนุษย์เป็นส่วนหนึ่งและเป็นส่วนหนึ่งซึ่งมีความหมายมากต่อความยั่งยืน หรือล่มสลายของธรรมชาติจึงคิดว่ามนุษย์ไม่เพียงเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติเท่านั้น แต่มนุษย์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับธรรมชาติทั้งหมดด้วย ”

4. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข้อความข้างต้น
- ก. เราคือธรรมชาติ และธรรมชาติ คือเรา
 - ข. เรากับธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของโลกทั้งหมด
 - ค. เราเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติและมีผลต่อธรรมชาติ
 - ง. เราเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติเท่านั้น
5. ข้อใดอนุมานได้จากข้อความข้างต้น
- ก. การทำลายธรรมชาติเท่ากับเป็นการทำลายมนุษย์เอง
 - ข. การดำรงอยู่และวิถีชีวิตของมนุษย์มีผลต่อธรรมชาติมาก
 - ค. ธรรมชาติไม่สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนหากปราศจากมนุษย์
 - ง. การทำลายของมนุษย์แท้จริงก็คือการทำลายธรรมชาตินั่นเอง
6. ภาวะสังคมไทยในปัจจุบันยังเปิดโอกาสให้คนพิการน้อยมาก ทั้งนี้เพราะการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจจากหน่วยงานของภาครัฐบาลไปสู่สาธารณชนยังไม่กว้างขวางเพียงพอ

สาระสำคัญของข้อความนี้คือข้อใด

- ก. ทางเลือกและโอกาสของคนพิการ
- ข. สาเหตุที่คนพิการด้อยโอกาส
- ค. การแก้ไขปัญหาสังคมของรัฐบาล
- ง. การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจจากหน่วยงานของภาครัฐบาล

บทความยาว

ทฤษฎีบทความยาว

อ่านคำถามก่อนที่จะอ่านบทความ ในขณะที่อ่านให้ขีดเส้นใต้คำนาม คำนามเฉพาะ
ตัวเลข หรือคำที่สามารถจดจำง่ายแล้ว

1. ทำการค้นหา

1.1 หากบทความยาวมาก 10 - 12 บรรทัด (3-4ย่อหน้า) ให้ค้นหาคำที่เราขีดเส้นใต้ไว้

1.2 หากบทความยาวพอสมควร 5-6 บรรทัดให้อ่านอย่างคร่าว ๆ เมื่อพบคำที่ขีดเส้น
ใต้แล้วให้อ่านอย่างจริงจัง

2. ข้อสอบให้ตั้งชื่อเรื่อง

2.1 หาประธานของบทความ โดยดูจากตัวเลือกว่าคำใดที่ซ้ำกันมากที่สุดและคำนาม
ในประโยคแรกของย่อหน้าแรก

2.2 ดูประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า รวมกับประโยคสุดท้ายของย่อหน้าสุดท้ายเป็น
เรื่องเดียวกันหรือไม่

2.3 นำข้อ 2.1 และ 2.2 มาพิจารณารวมกันอีกครั้ง

3. ข้อสอบถามสาระสำคัญของบทความ

3.1 หาประธาน (ทำเหมือนกับข้อ 2.1)

3.2 หาคำที่สำคัญ (ทำเหมือนบทความสั้น)

4. ข้อสอบถามจุดประสงค์ของผู้เขียน (บทความจะกล่าวเชิงลบ)

4.1 หาสาระสำคัญของบทความ

4.2 เอาสาระสำคัญมาเปลี่ยนแปลงจากเชิงลบให้เป็นเชิงบวก

4.3 บทความอาจจะมีคำว่า เพื่อ สำหรับ วางไว้ท้ายบทความ
(เพื่อ สำหรับ ให้ออกจุดประสงค์ของบทความ)

5. ข้อสอบถามความหมายของคำศัพท์

5.1 ดูบริบทที่มาขยายของศัพท์คำนั้น

5.2 ถ้าศัพท์เป็นคำกริยา ให้อ่านคำนาม ถ้าศัพท์เป็นคำนามให้อ่านกริยา

5.3 แปรรากศัพท์ของคำนั้น ๆ

6. ข้อสอบถามข้อใดถูกต้อง หรือ ไม่ถูกต้อง ให้ทำเหมือนกับข้อ 1 คือขีดเส้นใต้คำนาม
คำนามเฉพาะ ตัวเลข หรือคำที่สามารถจดจำง่าย แล้วทำการค้นหา

สั่งซื้อได้ที่

www.SheetRam.com

โทรศัพท์ : 02-7230950,02-5141422,
085-9679080,085-9993722,085-9993740

โอนเงินเข้าบัญชี @แพทย์ ชื่อบัญชี

บริษัท ชีทราม จำกัด

ธนาคารกรุงไทย สาขาโชคชัย 4 เลขที่ 084-0-19786-1

ธนาคารกสิกรไทย สาขาโชคชัย 4 เลขที่ 721-2-52979-0

ธนาคารทหารไทย สาขาโชคชัย 4 เลขที่ 036-2-72452-8

แจ้งการโอนเงิน พร้อมชื่อ และอีเมลล์ที่

LINE ID : sheetram

โทรศัพท์ : 02-7230950,02-5141422,085-9679080,
085-9993722,085-9993740